

KRIMINALISTIKA U PROJEKTU KUĆNE POLICIJE

SAŽETAK: Koncept projekta kućne policije svakako je nešto novo, a sastoji se u zahtevu obezbeđenja većeg stepena javne bezbednosti u sferi kućnih pojkata, da se policija približi građanima i da se kroz projekat kućne policije razvija partnerski odnos građana sa policijom na suprotstavljanju kriminalitetu kao jednoj najopasnijoj negativnoj pojavi. Osnovni zadatak kriminalistike u okviru projekta kućne policije jeste u tome da doprinese ostvarenju cilja u kojem bi kriminalitet poprimio za društvo podnošljive razmere, odnosno da se stavi pod društvenu kontrolu. Validan zahtev svakog društva, svake sredine jeste da scena svakodnevnog života, javnog i privatnog, treba da bude sigurno mesto jednako za sve ljude. Policija ne može biti uspešna i efikasna u suprotstavljanju kriminalitetu ako je ta veoma bitna funkcija poverena isključivo njoj i ako ona nema saradnju na širem planu.

KLJUČNE REČI: projekat, policija, kućni policajac, kriminalistika, prevencija, kriminalitet, sprečavanje, suzbijanje.

1. Neke opšte napomene i pojmovna određenja

Postupajući u okviru zakonskih ovlašćenja i kroz primenu zakona, policija, kao nadležni državni organ, doprinosi boljem razumevanju potrebe lokalnog stanovništva i policijskih službenika. Kroz primenu različitih metoda policijskog delovanja u različitim sredinama i okolnostima, policija za rezultat treba da ima razvijanje i unapređenje međusobnog poverenja u čemu veoma značajnu ulogu može imati projekat kućne policije.

Pojmovno određenje policija potiče od grčke reči *politeia*, što znači državna uprava. Dakle, policija je državni organ unutrašnje uprave u čijoj je nadležnosti zaštita javnog poretka, suprotstavljanje kriminalitetu i briga o ukupnoj bezbednosti građana i imovine. Policija spada u jedan od osnovnih i najstarijih organizacionih oblika državne i društvene kontrole.

Policijska organizacija prvi put se pominje 1340. godine pre nove ere, u Mesopotamiji, posle donošenja Hamurabijevog zakonika, kad je obavljala ne samo izvršnu nego i sudsku funkciju (Bošković, 1999: 253).

Često se ovaj termin izjednačavao sa pojmom državne uprave, državne delatnosti, odnosno državnog poretka. Od kraja XVIII i početkom XIX veka, u funkcionalnom smislu ovaj termin se vezuje za službu koja se bavi održavanjem javnog reda i mira, čuvanjem slobode, svojine i lične bezbednosti.

Savremeno značenje pojma policije, u mnogome odudara od značenja koje je ovaj pojam imao kroz svoju genezu. Jedan od bitnih razloga tome, jeste što tek u savremenom društvu dolazi do unutrašnje diferencijacije sistema državne uprave u kojoj je policijska delatnost postala jedna od mnogih užestručnih i specijalizovanih oblika delovanja države, što policiju u funkcionalnom smislu kao i u samoj organizaciji, odvaja od drugih državnih poslova.

Danas u aktuelnoj situaciji policija za izvršavanje poslova iz svoje nadležnosti raspolaže adekvatnim zakonskim ovlašćenjima na osnovu kojih obavlja poslove uz primenu osnovnih kriminalističkih metoda prevencije i represije. Policijski službenici su dužni da se pridržavaju odre-

* mblkresoja@gmail.com

denih etičkih pravila koja su ustanovljena internacionalnim standardima, prilikom obavljanja poslova i zadataka iz svoje nadležnosti.

Posmatrano sa aspekta funkcije i nadležnosti, može se govoriti o različitim policijama, kao što su: policija opšte nadležnosti, saobraćajna policija, kriminalistička policija, granična policija, vojna policija, finansijska policija, sudska policija, komunalna policija, lokalna, gradska, federalna, sektorska, kućna policija itd.

Projekat kućne policije primenjiv je u velikim gradskim sredinama, gde je stopa kriminala u stalnoj ekspanziji i gde objektivno postoje zahtevi građana za stalnim prisustvom tzv. „vidljivog policajca“. Aktuelni društveni razvoj, složene gradske okolnosti u velikim gradskim sredinama, imaju probleme u primeni zakona i održavanju poretka. Sve je to u određenom smislu merilo nedostataka u demokratskom obliku vladavine. Policija, koja ima zakonom određena ovlašćenja i nadležnosti da građane drži u granicama zakona i da štiti ličnu i imovinsku bezbednost građana – pojedinaca i koja se istovremeno brine da život teče relativno mirno i bez stresa, ima veoma složene i odgovorne zadatke. Da bi policija adekvatno odgovorila na sve zahteve neophodni su joj obrazovani, stručni i profesionalno orijentisani kadrovi. Policijski službenik – kućni policajac u projektu kućne policije mora biti inteligentan, kriminalistički obrazovan, kulturn i ličnost visokih moralnih kvaliteta, koja ima osećaj i želju za saradnjom sa građanima i svim drugim subjektima u datim okolnostima konkretnog područja.

Međusobno poverenje policije i građana, treba da ima za cilj izgradnju odnosa partnerstva u suprotstavljanju kriminalitetu. Sve to pomaže rešavanju problema međusobne komunikacije i tako čini policijski posao uspešnijim. Projekat kućne policije doprinosi ukupnom bezbednosnom vaspitanju građana i razvijanju ukupne bezbednosne kulture u lokalnoj zajednici.

Projekat kućne policije može da se definiše kao skup mera i aktivnosti policijskih službenika i građana u lokalnoj zajednici, koje se sprovode planski i organizovano, zajednički u cilju suprotstavljanja različitim oblicima kriminala i održavanju ukupne bezbednosti na području lokalne zajednice.

Kriminalitet u gradskim sredinama najviše je zasnovan u manjim i prikrivenim deliktima, ali koji izuzetno mnogo utiču na formiranje javnog osećaja bezbednosti građana. Ono što je karakteristično za ova kriminalna akta jeste da oni nastaju u lokalnom ambijentu. Tako efikasna akcija protiv ovakvog kriminala zahteva raznovrsnost mera i radnji policije, ali u veoma tesnoj saradnji sa lokalnim stanovništvom.

Projekat kućni policajac kao primarni cilj ima veći stepen bezbednosti stambenih jedinica i sprečavanja kriminaliteta, veću sigurnost ljudi i imovine na javnim mestima i povećan stepen opšte bezbednosti. To sve treba da doprinese visokom osećanju sigurnosti svih građana, a time bi se u znatnoj mери povećalo poverenje građana u policiju i ostvarila bolja saradnja građana i policijskih službenika na terenu u praksi.

Ovakav projekat može da se opravdava činjenicom da najveći broj stanovništva u gradu živi u stambenim zgradama i kvartovima. Osnovna karakteristika ovakvog načina stanovanja jeste što je veliki broj stanovnika zbijen na relativno malom životnom prostoru, gde se u nedostatku prostora vozila parkiraju na otvorenom, pa i mestima gde to nije dozvoljeno, a stambeni objekti i imovina nisu adekvatno zaštićeni, pa tako predstavljaju lak plen izvršilaca krivičnih dela. Dalje u prilog kriminalcima ide i to što se stanovnici često sele, tako da se u stambenim

zgradama često menjaju nova i nepoznata lica, koja ne izazivaju sumnjičavost kod starijeh stanovnika. Svi napred navedeni faktori zajedno čine stanove u stambenim četvrtima najranjivijim mestima.

2. Zadaci policijskih službenika u projektu kućne policije

Primarni cilj stvaranja kućnog policajca jeste da se poveća osećaj sigurnosti kod stanovništva u gradu i to na način da prisustvo policije bude vidljivo, dok bi se sa druge strane, time sprečile provale u stanove, garaže, tavane, podrum, prodavnice, vozila i time onemogućila vrsta kriminala koja je karakteristična za stambene četvrti. Prisustvo policijskih službenika na ovim mestima doprinosi prevenciji i znatno bi se smanjila krivična dela razbojništva, razbojničkih krađa, prevara, krađa bicikla, kućne krađe, nasilja u porodici i druga deliktna ponašanja karakteristična za gradove gde su česte mete napada: banke, menjačnice, pošte ili pojedinci koji se kreću sami.

Projekat kućne policije treba da stvori vezu između policije i stanovništva, koja treba da se zasniva na obostranom poverenju i pomaganju u svakodnevnim aktivnostima. Ta veza treba da bude takva da građanin zna da je tu njegov policijski službenik kome se može obratiti za bilo koji problem direktno i neposredno na terenu i u svakom momentu.

Osnovni zadatak policijskih službenika kroz ovaj projekat je održavanje stabilnog bezbednog stanja i to kroz povećano prisustvo policije koja može brzo da deluje i efikasno spreči protivzakonito delovanje pojedinaca ili grupa, što će znatno da utiče na povećanje osećanja bezbednosti kod građana.

Poseban zadatak u projektu kućne policije je opserviranje trgovačkih centara, finansijskih institucija, obrazovnih, kulturnih i socijalnih ustanova, muzeja i drugih značajnih objekata u stambenim četvrtima i njihovoj okolini.

Iz svega prethodno izloženog, zadaci kućnog policajca u projektu kućne policije se mogu svrstati u sledeće:

1. Sprečavanje kriminaliteta i stvaranje uslova za veću bezbednost ljudi i imovine;
2. Razvijanje partnerskog odnosa i tesne saradnje policije i građana u lokalnoj zajednici;
3. Rešavanje problema komunikacije na relaciji policijski službenici i građani od direktnih kontakata na terenu do brzog uspostavljanja veze sa dežurnom službom i vršenja direktnih provera;
4. Stalno prisustvo policije kroz obavljanje pozoničke i patrolne delatnosti, gde će se ostvariti projekat „vidljivi policajac“;
5. Aktivan rad na smanjenju obima kriminala, naročito imovinskog i povećanja efikasnosti na suzbijanju kriminaliteta, odnosno uticaj na smanjenje tane brojke kriminala;
6. Tesna veza policijskih službenika iz kućnog policijskog projekta sa saobraćajnom policijom, kriminalističkom policijom, interventnim policijskim jedinicama, policijskim službenicima na poslovima dežurstva i drugim policijskim organizacionim jedinicama nadležne policijske uprave za konkretno područje;
7. Saradnja sa drugim državnim organima na području rada (sudovi, tužilaštva, vojna policija, finansijska policija, carina i drugi inspeksijski organi);
8. Saradnja sa socijalnim, obrazovnim i kulturnim ustanovama, inspeksijskim organima lokalnog karaktera, komunalnom policijom, predstavnicima medija, sportskim kolektivima

i organizacijama, lokalnim organima vlasti, predstavnicima nevladinih organizacija, predstavnicima kućnih saveta (biranih ili profesionalnih agencija kao predsednika kućnih saveta u stambenim zgradama) i svim građanima koji žive i rade na prostoru gde se sprovodi projekat kućne policije;

9. Saradnja policije sa lokalnim stanovništvom u cilju brzog i efikasnog otkrivanja, rasvetljavanja i dokazivanja krivičnih dela koja su izvršena na tom području i u cilju efikasne realizacije potražne delatnosti;

10. Veoma važan zadatak policije u okviru ovog projekta je učešće u edukaciji stanovništva i podizanja ukupne bezbednosne kulture na viši nivo.

Projekat kućne policije je u mnogome u svetu poznata metoda koja se u praksi pokazala kao veoma efikasan način suprotstavljanja kriminalitetu u velikim gradovima, kao što su Pariz, London, Barselona, Budimpešta i dr. Kod nas o ovom projektu, zasad se samo razgovara, uglavnom to nailazi na odobravanje. Međutim, da bi se pristupilo praktičnoj primeni i realizaciji ovog projekta neophodno je svestrano, analitičko sagledavanje problematike sprovođenja niza anketa kod građana, stanovništva i stvaranja svesti da bi ovakav metod suprotstavljanja kriminalitetu dao željene rezultate.

3. Kriminalistika u funkciji projekta kućne policije

Savremena kriminalistika kao samostalna nauka i praktična aktivnost jeste u priličnoj meri opterećena nedovoljno istraženim, odnosno nerešenim pitanjima, i to u onoj meri u kojoj je savremeno društvo opterećeno kriminalitetom. Kriminalistika ima dve bitne komponente, i to su: sprečavanje i suzbijanje kriminaliteta. Dakle, ovde možemo govoriti o preventivnoj i represivnoj kriminalistici, pri tom imajući u vidu da je područje preventivne kriminalistike još neistraženo i da je uglavnom u primeni represivna i postdeliktna kriminalistika. U projektu kućne policije jedno od najvažnijih pitanja, treba da bude tretirano u kojoj meri je današnja kriminalistika ovlađala prevencijom kriminaliteta i to u onom delu na koji se kriminalistika kao anti kriminalna nauka u praksi odnosi. Odavno postoje ideje o preventivnoj kriminalistici koja bi činila neophodnu celinu sa represivnom (postdeliktnom) kriminalistikom. U svim ovim razmišljanjima preventivna kriminalistika se često poistovećuje sa kriminalističkom prevencijom, odnosno sa onim postupcima policije koji se sastoje u primeni pojedinih ovlašćenja sa ciljem da se spreči vršenje krivičnih dela. U ovim stavovima osnovni nedostatak je u tome što je nedopustivo da se jedna nauka poistovećuje sa bilo kojim praktičnim delatnostima. Činjenica je da je preventivna kriminalistika zapostavljeno područje.

Projekat kućne policije u osnovi je koncept sprečavanja kriminaliteta, pa je tako i kriminalistička prevencija u ovom projektu osnovna orijentacija za rad i aktivnosti policijskih službenika u okviru istog. Dakle, preventivna kriminalistika bi kroz projekat kućne policije mogla da traži svoje uporište u ukupnoj kriminalnoj politici, gledano sa naučnog stanovišta i ukupne prakse.

Projekat kućne policije se zasniva na prevenciji, i to na lokalnom nivou, što ima za cilj povećan stepen bezbednosti i kvaliteta života kod građana. Ovakav koncept suprotstavljanja kriminalitetu ima za cilj podizanje objektivne bezbednosti na viši nivo i poboljšanje subjektivne bezbednosti koja se ogleda u smanjivanju straha od kriminala u lokalnoj zajednici.

Preventivni policijski rad na lokalnom nivou u okviru ovog projekta može se posmatrati kroz sledeće kategorije: 1) veća efikasnost policijskih službenika u suzbijanju kriminaliteta; 2) usmeravanje policijskih službenika na suzbijanje uzroka kriminalnog ponašanja; 3) smanjivanje rizika da se postane žrtva krivičnog dela; 4) smanjivanje straha kod građana od kriminala; 5) angažovanje policijskih službenika na zajedničkom učešću sa svim društvenim strukturama na poboljšanju uslova za razvoj mladih u lokalnoj zajednici; 6) aktivnost policijskih službenika na edukaciji građana za preventivno delovanje i veću sopstvenu bezbednost.

Jedan od bitnih uslova za uspešnu implementaciju projekta kućne policije jeste podsticaj izgradnje i negovanja kvalitetnih odnosa sa javnošću. Dobra komunikacija sa građanima veoma je značajna za traženje informacija i razmenu istih sa stanovnicima određenih kvartova gradskih sredina.

Policijski službenici kroz projekat kućne policije, trebalo bi da podstiču građane u udruživanju napora za suprotstavljanje kriminalitetu i jačanje ukupne bezbednosti u lokalnoj zajednici. U svakom slučaju policija je bolje upoznata sa stanjem kriminaliteta, njegovim uzrocima i drugim pogodnostima za vršenje različitih krivičnih dela u nekoj lokalnoj zajednici i zato se od nje i očekuje da bude nosilac preventivnih delatnosti.

Kriminalistika u funkciji projekta kućne policije je uvođenje savremenih metoda i primene savremenih sredstava u suprotstavljanju kriminalitetu. Aktuelna situacija zahteva i aktuelnu primenu savremenih kriminalističkih metoda i sredstava u koje spada i ovaj projekat. Kao što je poznato, kriminalitet ugrožava društvo i njegova dobra i vrednosti u onoj meri u kojoj je društvo nespremno da mu se suprotstavi (Krivokapić, 1981: 13). Učestalo vršenje krivičnih dela i neefikasnost u suprotstavljanju kriminalitetu u dobroj meri jesu posledica zastarelog načina rada i na represiji zasnovane kriminalne politike. Policijske aktivnosti na planu suprotstavljanja kriminalitetu još su mahom orijentisane na represivno delovanje. Savremena kriminalna politika trebalo bi da bude orijentisana ka opštoj društvenoj prevenciji, čime se neminovno unose promene na planu rada i angažovanja policijskih službenika. Ovo tim pre, ako se ima u vidu demokratski razvoj našeg društva gde i policija prolazi kroz određene promene u pravcu izgradnje demokratski orijentisane policije. Ovde svakako treba da ima u vidu da se jedno društvo, ma koliko bilo demokratski razvijeno i organizovano ne može uspešno suprotstaviti kriminalitetu ukoliko je ta značajna delatnost poverena isključivo organima za to nadležnim. Dakle, preventivne aktivnosti policije mogu imati uspeha samo u onim oblastima gde postoji zajednički interes između građana i policije i to na širem društvenom planu. Jedan od takvih projekata preventivne policijske aktivnosti je upravo projekat kućne policije, gde se mogu jasno izdefinisati zajednički interesi između građana i policije, a oni su uspešno i efikasno suprotstavljanje kriminalitetu.

4. Praktična iskustva u inostranstvu i kod nas

Za realizaciju projekta kućne policije neophodna je prethodno dobra i temeljno urađena procena na osnovu utvrđenog stanja kriminaliteta. Takođe je potrebna i saglasnost lokalnog stanovništva i predstavnika lokalne zajednice za realizaciju ovakvog projekta u praksi. Kod izrade projekta kućne policije lokalnom stanovništvu se moraju pružiti praktične garancije u cilju smanjenja kriminaliteta na konkretnom području. Građani, na području gde se planira realizacija projekta kućne policije, treba da znaju kakvo je trenutno stanje kriminaliteta i šta je sve preduzeto u

cilju suprotstavljanja istom, a kakve su procene u budućnosti. Ovde se mora naći zajednički interes, a to je veća bezbednost ljudi koji žive i rade na tom području i efikasnija zaštita od kriminaliteta. Veoma je važno da policija i građani dođu do zajedničkog zaključka da projekat kućne policije nije i ne može biti jedinstven projekat. To je projekat koji u praksi može da se menja, koriguje, dopunjava, sve u cilju efikasnije realizacije zadataka na planu sprečavanja i suzbijanja kriminaliteta. Trajno dobri rezultati mogu da se očekuju: ako se istovremeno primenjuje prevencija u cilju smanjenja kriminala, smanjivanjem broja intervencija i potreba za tim, redukovanjem intervencija represije u korist prevencije.

Ono što je činjenica jeste da kriminalitet stalno progredira u savremenom društvu, i to po svom obimu i društvenoj opasnosti, što ga ističe u red najakutnijih društvenih problema u svetskim razmerama uopšte (Krivokapić, 1981: 93). Ovim su na širem planu podstaknute težnje za intenzivnim i planski orijentisanim društvenim organizovanjem, kao i naučnim istraživanjem prevashodno etiologije kriminaliteta, što sve ima za cilj da se iznadu adekvatni i efikasni mehanizmi i metodi suprotstavljanja ovoj izuzetno štetnoj i opasnoj društvenoj pojavi. Sve je to podstaklo nastojanje savremenih društava da se u tom smeru mobilišu snage i sredstva na širem društvenom planu. Ovakva orijentacija upućuje na kriminalnu politiku sveobuhvatnog i opšteg suprotstavljanja kriminalitetu. To za posledicu ima promene u klasičnom načinu delovanja, pre svega policije, a i drugih državnih organa. Klasični oblik policijskog rada bio je orijentisan na represivno delovanje, a on se sve više sada prevazilazi uvođenjem i razvijanjem aktivnosti koje imaju preventivni karakter u cilju sprečavanja kriminaliteta i drugih pojava socijalne patologije.

Imajući u vidu porast kriminaliteta, mnoge policije postaju svesne svoje uloge i tako dokaze do rešenja da je neophodno da svoje tradicionalne metode rada prošire i na preventivno delovanje. Međutim, još uvek je malom prisutno da zakonodavna regulativa reguliše rad policije kada je u pitanju sprečavanje kriminaliteta, propisuje uglavnom uopštene odredbe, kao što su na primer: zadatak policije da sprečava vršenje krivičnih dela, sprečavanje zločina, policijska uloga u prevenciji, policija je servis građana, itd. Pošto zakoni pojedinih zemalja ne određuju precizno ovu delatnost, to znači da policije tih zemalja u praksi mogu da upotrebe sva legalna sredstva za sprečavanje kriminaliteta. U velikom broju zemalja zbog nedostatka zakonskih propisa to je vanpravna delatnost, koju je radi preventivnog delovanja neophodno obavljati korišćenjem moralnih i etičkih načela, i uz dobro poznavanje psiholoških, pedagoških, andragoških i drugih metoda zapažanja, otkrivanja, i otklanjanja predeliktne situacija.

Još se može, kao zajedničko za savremene policijske sisteme, uočiti kako prevladava shvatanje da je prava policijska aktivnost ona koja donosi konkretne rezultate, pre svega na otkrivanju i rasvetljavanju krivičnih dela i hvatanju njihovih počinitelja. Međutim, nepodeljeno je mišljenje danas kod svih onih koji se bave proučavanjem kriminaliteta da treba težiti načinu kako da se smanje antisocijalne pojave, da je represija najgori put, a da prevencija predstavlja primarni cilj kojem teži svaka kriminalna politika. Mnogobrojni su primeri i iskustva policija pojedinih zemalja u preduzimanju različitih metoda preventivnih delovanja. Kod svih je opšte mišljenje da je osnovni preduslov za uspešnu prevenciju veoma dobro poznavanje uzroka, uslova i stanja u kojima kriminalitet nastaje.

Projekat kućne policije, kao jedan od preventivnih metoda suprotstavljanju kriminalitetu je relativno mlad koncept, ali su iskustva u pojedinim zemljama pozitivna. Ovaj projekat uspešno primenjuju policije države USA kao i u Evropi, Francuska, Engleska, Mađarska i neke druge.

Mađarska policija je ovaj koncept počela da primenjuje u 2000. godini, tako što su korišćena iskustva Francuske, konkretno Pariza, pravljene su određene analize za pojedine delove Budimpešte, da li konkretno u praksi projekat kućne policije počeo s primenom u proleće 2004. godine u četiri kvarta: Bekasmegyer, Kaposztasmegyer, Kelenfold i Gyongyosi. Praktična iskustva u primeni uvođenja projekta kućne policije ukazuju da je ovaj projekat ispunio u potpunosti očekivanja i policije i građana u ovom gradu. Ovaj projekat je doprineo pozitivnom imidžu policije, povećanju osećaja sigurnosti kod građana i pad kriminaliteta na području Budimpešte, posebno u navedenim kvartovima gde se ovaj projekat primenjuje.

Danas već u mnogim državama sveta prevladuje mišljenje da klasični oblik policijske delatnosti (tzv. reaktivna policijska akcija) nije doneo dobre rezultate, odnosno željene ili očekivane rezultate u suprotstavljanju kriminalitetu. Zato se umesto reaktivnog policijskog službenika sve više uvodi tzv. „proaktivni koncept“ policijskog delovanja.

Kao slični projekti u Srbiji mogu se uzeti u obzir sledeći: policija u lokalnoj zajednici, sektorski princip rada, školski policajac, redovna pozorišna linija, patrolni reon, i sl. Međutim, ovi metodi policijskog delovanja moraju biti usavršavani, nadograđivani, a kada su veliki gradovi u pitanju, kao što je Beograd, Novi Sad, Kragujevac, Niš, projekat kućne policije bi bio najadekvatniji koncept za uspešno, pre svega, preventivno delovanje, kako bi se postigla veća efikasnost u suprotstavljanju kriminalitetu.

5. Zaključak

Neminovno se nameće potreba veće angažovanosti rada na prevenciji kriminaliteta, koja zahteva promenu klasičnog koncepta policijske organizacije i njenog odnosa prema javnosti. Policija mora da razvija široku osnovu prevencije kriminaliteta, što podrazumeva njemu saradnju sa građanima. Policija treba da je vidljiva i da izbegava jedan vid samoizolacije u policijskim stanicama, ispostavama i da čeka poziv da interveniše, odnosno da se zatvori u policijsku stanicu, ili ispostavu i da poziva građane, često i žrtve raznog oblika kriminalnog delovanja, da dođu kod njih radi prijave krivičnih dela i sl.

Projekat kućne policije može biti uspešan onoliko koliko policija ima podršku građana u usmerenosti ka preventivnom delovanju na kriminalitet i podizanju ukupne bezbednosti ljudi i imovine na viši nivo.

LITERATURA

- Bošković, M. (1999). *Kriminalistički leksikon*. Novi Sad: Matica srpska. Univerzitet u Novom Sadu.
- Gergenyi, P. (2005). *Report experience and results of the activity of the „Housing project police“*. Budapest.
- Kešetović, Ž. (2000). *Odnos policije s javnošću*. Beograd: VŠUP.
- Krivokapić V. (1981). *Organi unutrašnjih poslova u sprečavanju i suzbijanju kriminaliteta*. Beograd: VŠUP.
- Krivokapić, V. (2008a). *Prevenicija kriminaliteta – teorijsko kriminalistički pristup*. Beograd: Narodno delo.
- Krivokapić, V. (2008b). *Uvod u kriminalistiku*. Beograd: Narodno delo.
- Simonović, B. (2001). *Bezbednost*. 1/01. Beograd.
- Zakon o policiji Srbije (2005). *Službeni glasnik Srbije*, broj 101 od 21. novembra 2005.

Marinko Kresoja, Ph. D.

CRIMINALISTICS WITHIN THE PROJECT OF HOME POLICE

Summary

The concept of the home police is definitely something new, and relates to providing a higher level of public safety in the field of home (domestic) projects, that the police become closer to citizens and through the home project are developing a partnership with citizens on facing crime as one of the most dangerous negative phenomenon. The main task of criminology in the work of home police and within the project is to achieve objectives in which crime becomes under public control (as it is only able to exist in dimensions tolerable to society)

A valid claim of any society or community is that the scene of daily life, public and private, should be a safe place for all people equally. Police cannot be successful and effective in confronting crime if that very important function is entrusted exclusively to the police force and if they do not work with the public on a larger scale.

Key words: project, police, home police, criminalistics, prevention, crime, restraint, repression/moderation.